

tawieniem neuroleptyków, łączne podawanie alkoholu i niektórych AKW zapobiega behawioralnej nadwrażliwości na apomorfinę w czasie zespołu odstawienia (agresja afektywna). O ile jednak diltiazem (także werapamil) wykazują to zapobiegawcze działanie, nifedypina pozbawiona jest tej właściwości podobnie jak miało to miejsce w przypadku interakcji z neuroleptykami.

W opracowaniu tym przedstawiono dwie grupy leków budzące w ostatnich latach szczególnie zainteresowanie w aspekcie leczenia uzależnienia alkoholowego: agonistów 5-HT oraz antagonistów kanału wapniowego. Dla ustalenia terapeutycznej pozycji tych leków potrzebne są dalsze badania laboratoryjne i kliniczne. Już obecnie można jednak stwierdzić, że pewne z omawianych grup, tj. środki wpływające na przekazywanie 5-HT mogą być skuteczne w hamowaniu uzależnienia psychologicznego i przymusu picia. Grupa druga, antagonistów kanału wapniowego może zmniejszyć niektóre symptomy zespołu abstynencyjnego (lęk, objawy wegetatywne, drgawki), może też w pewnym, mniejszym chyba niż grupa poprzednia, osłabiać zależność psychologiczną.

NEW APPROACH OF PHARMACOTHERAPY OF ETHANOL DEPENDENCE: SEROTONIN AGONISTS AND CALCIUM CHANNEL ANTAGONISTS

S U M M A R Y

Agonists of serotonin (5-HT) receptors, particularly of 5-HT_{1A} subtype (e.g. buspirone) as well as other drugs influencing 5-HT neurotransmission in the brain reduce ethanol craving in animals and humans. Calcium channel inhibitors blocking so-called voltage operated channels (e.g. nifedipine, diltiazem, verapamil) inhibit both ethanol withdrawal syndrome and ethanol consumption in laboratory animals. It is supposed that there group of drugs open new perspectives of treatment of ethanol dependence.